

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 702/2015
21.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца Д.Г. осигурање АДО Б., чији је пуномоћник Б.Ђ., адвокат из Ш., против туженог Р.С. из В., чији је пуномоћник В.П., адвокат из В., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж.бр. 1888/14 од 04.12.2014. године, у седници већа од 21.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж.бр. 1888/14 од 04.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 243/13 од 10.03.2014. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да му исплати износ од 61.199,03 динара са законском затезном каматом наведеном изреком и да му накнади парничне трошкове у износу од 65.174,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж.бр. 1888/14 од 04.12.2014. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име регреса исплати 61.199,03 динара са припадајућом законском затезном каматом и да му накнади парничне трошкове у износу од 132.392,00 динара.

Против другостепене пресуде тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 21.06.2014. године тужилац је тражио да се тужена обавезе да му исплати износ од 61.199,03 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Будући да се тужбени захтев у овом спору односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП. С обзиром да је ревизија недозвољена по посебном пропису, не примењује се новелирана одредба члана 403. став 2. ЗПП по којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**